

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *gulisán* = γυμνός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ι ά.

Γυμνότης ἔνθ' ἄν.: Τσι εἶνι, μάρ', αὐτὴν ἢ γκολιουσανιά ποὺ τσι σένα; Θά κρυώεις! Σιάτ.

γκολιοσανιάζω ἐνιαχ. γκολ'θανιάζου Μακεδ. (Καστορ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γκολιοσάνος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ά ζω. Πβ. καὶ Κουτσοβλαχ. *gulisnédzu* = γυμνώνω.

Ἀπογυμνώνω ἔνθ' ἄν.

γκολιοσάνικος ἐπιθ. ἐνιαχ. γκολιουσαν'κους Μακεδ. (Βλάστ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. γκολιοσάνος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ικος.

Γυμνός ἔνθ' ἄν.

γκολιούτσικος ἐπιθ. ἐνιαχ. γκολιούτσ'κους Θεσσ. (Μελιβ. Φωτειν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γκόλιος καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ο ύτ σικος.

Γυμνός ἔνθ' ἄν.: Κ'μὴθ'κα γκολιούτσ'κους Μελιβ.

γκολφάκι τό, Ἀθῆν. γκολφάτσι Αἰγιν.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. γκόλφι διὰ τῆς ὑποκορ. καταλ. -άκι.

Μικρὸν γκόλφι Α2α, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Χρυσὸ γκολφάτσι τσ' ἂν γινῇ τσαὶ πέτση 'ς τὴν ποδιά μου,

δὲ θέλω, δὲν τὸ χρειάζομαι, ν' ἀπλώτσω νὰ τὸ πάρω.

Αἰγιν.

γκολφάρα ἡ, ἐνιαχ. κορφάρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γκόλφι, παρὰ τὸ ὅπ. καὶ κόρφι, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρα.

Μεγάλον γκόλφι Α1α, τὸ ὅπ. βλ. Συνών. γκολοφό ούκλα.

γκόλφι τό, ἐγκόλπιον λόγ. σύνθηθ. καὶ Πόντ. ἐγκόλπιον λόγ. σύνθηθ. ἐνγόρπιον Κρήτ. ἐγόρπιον Κρήτ. ἐγκόλπιον Πόντ. ἐγκόρπιον Ἴος ἐγόρπιον Κῶς ἐγκόλπιον Πόντ. (Ἰνέπ.) — Λεξ. Βάνγ. ἐγκόλπιον Πόντ. (Ἰνέπ. κ.ά.) ἐγκόλφι Ἴος Πόντ. (Τρίπ.) Προπ. (Ἀρτάκ.) — Λεξ. Βυζ. ἐνγόλφι Κῶς ἐγόλφ' Θράκ. (Αἰν.) ἐγκόρφιον Λυκ. (Λιβύσσ.) ἐγκόρφι Ἴος — Λεξ. Βυζ. (εἰς λ. ἐγκόλφι) ἐγόρφι Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) ἐνγκόρφι Κάμπ. Ρόδ. ἀγκόλφι Ἡπ. (Πάργ. κ.ά.) ἀγκόλφ' Ἡπ. ἀγκόλφ' Ἡπ. (Ἰωάνν.) Σαμοθρ. ἀγκόρφιον Κύπρ. Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀγκόρφι Ἰκαρ. ἀγκόρφι Ἀστυπ. Κάλυμν. Κάσ. Μεγίστ. Ρόδ. Τῆλ. ἀγκόρφι Σύν. ἀγκόρφι Σάμ. γκόλφι Νίσυρ. Πελοπν. (Ξηροκ.) γκόλφι Ρόδ. γκόλφι κοιν. γκόλφ' Ἡπ. (Μελιγγ. Πλατανούσ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Περίστ.) γόλφι Ἀνδρ. Ἰθάκ. Κέως Λευκ. Πελοπν. (Μάν. κ.ά.) γόλφ' Σάμ. γκόρφι Ἴος Λυκ. (Λιβύσσ.) γκόρφι Ρόδ. κόρφος Κέρκ. γκόρφι σύνθηθ. γόρφι Θήρ. Κεφαλλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γόρφ' Μύκ. κόλπιος Πόντ. (Χαλδ.) κόρφιον Κύπρ. κόρφι Μῆλ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) γκόλφα ἡ, Πελοπν. (Ερμιόν.)

Τὸ Βυζαντ. ἐγκόλπιον. Ὁ τύπ. ἐγκόλφιον καὶ εἰς Σομ. Ὁ τύπ. ἐγκόλφιν καὶ εἰς Ἑρωτοπαίγνια, στ.

562 (ἐκδ. Hesselting - Pernot, σ. 48) καὶ εἰς Διγεν. Ἀκρίτ., στ. 996 (Λαογρ 3 (1911), 581). Ὁ τύπ. ἐγκόρφιν καὶ εἰς Θανατ Ρόδ., στ. 130 (ἐκδ. Wagner, σ. 36). Ὁ τύπ. γκόλφι καὶ εἰς Ἑρωφίλ. Α 340 (ἐκδ. Σ. Ξανθοῦδιδ.). Ὁ τύπ. ἀγκόρφιν καὶ εἰς προικοσύμφωνον τοῦ 18ου αἰ. ἐκ Σύμης.

Α) Κυριολ. 1) Γυναικεῖον καὶ σπανίως παιδικὸν κόσμημα τοῦ στήθους ἀργυρὸν ἢ χρυσόν, ὡς σταυρὸς, νόμισμα κ.τ.τ., ἐξαρτώμενον ἀπὸ τὸν τράχηλον σύνθηθ. καὶ Πόντ.: Φόρ'γιε πιά 'κεῖ κατὶ γκόλφι καὶ κατὶ σταυροὺς καὶ καμάρωνε οὐλὴ Πελοπν. (Βερεστ.) Τοῦ πῆραν τὰ σκουτιὰ ὅλα ἀπὸ τόσο προῖμα καὶ τὰ 'κάναν ἀγκόλφι, γιατί ἦταν ἄγιος Ἡπ. (Πάργ.) Νὰ τοὺν εἰπῇς, νὰ σὶ φκειάσ' ἓνα ἐγόλφ' νὰ εἶχ' τοὺν ἥλιον (ἐκ παραμυθ.) Θράκ. (Αἰν.) Μὲ τὰ κίτρινα φακιδόλια καὶ τὰ λαμπρὰ γκόλφι τὸν Α. Καρκαβίτσ., Λόγ. Πλώρ., 80. Τὴν ὥρα ποὺ ἔρχονται οἱ φίλοι καὶ κερνᾶνε τὸ γαμπρό, εἰχοντάς ἀσημένια γκόλφι 'ς τὸ λαιμὸ τοῦ, τότε τραγουδοῦν τὸ κέρασμά του Γ. Βλαχογιάνν., Λόγ. κ. ἀντίλογ., 78 || Ἄσμ.

Νὰ φκειάσω εἰκόνα καὶ σταυρὸ κ' ἓνα ἀσημένιο γκόλφι (μοιρολ.) Ἰθάκ.

Κάμε μου κόρφι δεκοχτὼ καὶ δαχτυλίδια τριάδα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Θὰ στείλω τη 'ς τὸ χρυσικό, νὰ μοῦ δῇνε χρυσώση, νὰ φκειάξῃ γόλφι καὶ σταυρὸ κ' ἓνα χρυσὸ κονθάκι (μοιρολ.) Ἰθάκ.

Τσαὶ θὰ σοῦ στείλω τὸ πρωὶ ἓνα δραμάτ' ἀσήμι νὰ κάμῃς γκόρφι τσαὶ σταυρὸ τσ' ἀργυροδαχτυλίδι, τὸ γκόρφι νὰ τὸ προσκυνᾷς τσαὶ 'ς τὸ σταυρὸ νὰ 'μώνης (μώνης = ὀρκίζεσαι) Σκύρ.

Ὡ χρουσοχὲ περιχρῶσε, πολλῶ χρόνῳ ἀάτη, κάμε μου γκόρφι καὶ σταυρὸ κι ἀργυροαχτυλί Κάρπ. (Ἑλυμπ.)

Τὸν χρουσορῆν νὰ δῇς 'ατο κι ἀπὸ νὰ λογαρᾷξῃ νὰ κάμ' ἐγκόλφιν καὶ σταυρόν, πανούραιον δαχτυλίδιν (χρουσορῆς = χρυσοχός, δῇς = δώσω, λογαρᾷξω = χρυσώνω, πανούραιον = πανώριον) Πόντ. (Τρίπ.) Συνών. ἐγκόλπιον, μενταγιόν. Β) Ἐγκόλπιον ἐπισκόπου, ἥτοι μικρὰ εἰκὼν τοῦ Χριστοῦ, σχήματος σφαιρικοῦ ἢ ἐλλειψοειδοῦς ἐπὶ σμάλτου ἢ πολυτίμου μετάλλου κεκοσμημένη περὶ διὰ λίθων πολυτίμων ἢ ἡμιπολυτίμων, τὴν ὁποῖαν ἱεουργῶν φέρει ὁ ἀρχιερεὺς ἐπὶ τοῦ στήθους, ἐξηρητημένην ἀπὸ τοῦ τραχήλου δι' ἀλύσεως Ἀθῆν. Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Ἀστυπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Νίσυρ. Πάτμ. Σάμ. Τῆλ. — Λεξ. Βλάστ. 272: Φρ. Σταυρὸς καὶ γκόλφι ἢ γκόλφι καὶ σταυρὸς (ἐπὶ ἀχωρίστων προσώπων ἢ πραγμάτων) κοιν. Συνών. κόλπος καὶ βρακί, νύχι καὶ κρέας, θηλί - κλειδί, Κυριακάκος κι Ἀγγελεῖς || Ἄσμ.

Μαλαματένιε μου σταυρὸ καὶ κόρφι τοῦ δεσπότη, ἐσύ 'σαι ἡ ἀγάπη μου ἡ ὑστερονὴ καὶ πρώτη Ἀπύρανθ.

Χαμαῖλι τοῦ βασιλιᾶ κι ἀγκόρφι τοῦ δεσπότη Τῆλ. γ) Περίπτρον προφυλακτικὸν κατὰ τοῦ κακοῦ, ἥτοι εἰκὼν, σταυρὸς κ.τ.τ. Ἡπ. (Ἰωάνν. Κόνιτς. Μελιγγ. Ξηροβούν. Πλατανούσ. Ραδοβύζ. κ.ά.) Θεσσ. Θήρ. Κέρκ. Μύκ. Πελοπν. (Ἀρκαδ.) Στερελλ. (Αἰτωλ. Γραν. Περίστ.) Π. Βλάστ., Ἀργώ, 337 Σ. Περεσιᾶδ., Ἐσμέ, 90 Ν. Πολίτ., Παροιμ. 3, 675 Ν. Πολίτ., Ἐκλογ. 237 Δ. Σολωμ., 244 — Λεξ. Ἡπίτ. Πρω. Δημητρ.: Μὴ πιάν' τοῦ μάτιασμα πουλὺ κι γι αὐτὸ φουράω 'ς τὸν λαιμὸ μ' ἓνα γκόλφ', γιὰ νὰ μὴ μὴ πιάν' τίπουτις Αἰτωλ. Πῆρα τ'ν ἰφχή τ' πατέρα μ' κι τ'ν

